

KONSPEKT SPOTKANIA FORMACYJNEGO

Spotkanie małej grupy: 8-10 osób

Miejsce spotkania: sala

Pomoce: Pismo Święte, teksty papieskie, kłębek nici, tekst pieśni „Barka”

Czas trwania spotkania: 1,5 h

Cel: *odkrycie prawdy, że każdy jest posłany przez Jezusa, aby głosić Ewangelię i budować Królestwo Boże*

I. Wprowadzenie (15 min):

1. Przywitanie wszystkich przez animatora.

2. Ćwiczenie integracyjne.

Animator zachęca wszystkich do przypomnienia podstawowych informacji o członkach grupy. Bierze kłębek nici, chwyta za jej koniec i rzuca kłębek do jednego z uczestników. Podaje jego imię i kilka informacji o nim (gdzie mieszka, do jakiej uczęszcza szkoły, jakie posiada zainteresowania...). Uczestnik chwyta nić i rzuca kłębek do następnej osoby. Podaje jej imię i kilka informacji o niej... Następnie powtarzają tę czynność kolejni uczestnicy. Nić tworzy sieć. Animator wyjaśnia: w ten sposób przypomnieliśmy sobie nasze imiona oraz nasze najważniejsze cechy; a nić utworzyła sieć, która jest symbolem wspólnoty, jaką tworzymy.

3. Omówienie spraw organizacyjnych przez animatora (zasady funkcjonowania małej grupy, przebieg i terminy spotkań, zasady dzielenia się itp.).

4. Rozdanie potrzebnych materiałów (Pismo Święte, teksty papieskie, tekst pieśni „Barka”).

II. Modlitwa (15 min):

Zapalenie świecy i modlitwa dostosowana do możliwości grupy:

1. Wspólne wezwanie Ducha Świętego (modlitwa Duchu Święty, którzy oświecasz...) i krótka modlitwa spontaniczna prowadzona przez animatora (uznanie potrzeby Boga, zaproszenie Jezusa i Ducha Świętego do aktualnej sytuacji życia, do tego spotkania),

2. Wspólna pieśń uwielbienia lub do Ducha Świętego.

3. Odczytanie z Pisma Świętego (animator lub wybrany uczestnik) fragmentu Ewangelii Mt 10, 5-15:

Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: «Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głoscie: "Bliskie już jest królestwo niebieskie". Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście,

darmo dawajcie! Nie zdobywajcie złota ani srebra, ani miedzi do swych trzosów. Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski! Wart jest bowiem robotnik swej strawy. A gdy przyjdziecie do jakiegoś miasta albo wsi, wywieźcie się, kto tam jest godny, i u niego zatrzymajcie się, dopóki nie wyjdziecie. Wchodząc do domu, przywitajcie go pozdrowieniem. Jeśli dom na to zasługuje, niech zstąpi na niego pokój wasz; jeśli zaś nie zasługuje, niech pokój wasz powróci do was! Gdyby was gdzie nie chciano przyjąć i nie chciano słuchać słów waszych, wychodząc z takiego domu albo miasta, strząśnijcie proch z nóg waszych! Zaprawdę, powiadam wam: Ziemi sodomskiej i gomorejskiej lżej będzie w dzień sądu niż temu miastu.

4. Wspólny śpiew pieśni „Barka”.

III. Część główna (30 min):

1. Wprowadzenie przez animatora tematyki spotkania (5 min).

Animator nawiązuje do treści Ewangelii, którą wysłuchała grupa i wprowadza uczestników w głębsze rozumienie misji posłania głoszenia Ewangelii i budowania Królestwa Bożego:

- tak jak Dwunastu Pan Jezus dzisiaj posyła każdego chrześcijanina, który ma głosić Ewangelię,
- misję tę wypełniamy przede wszystkim przez świadectwo osobistego życia,
- autentyczne świadectwo i zaangażowanie apostołskie rodzi owoce („nadzwyczajne”: uzdrowienia, spektakularne nawrócenia, itp. oraz „zwyčajne”: wzrost dobra w świecie, więcej miłości, przebaczenie, itp.),
- Pan Bóg do końca szanuje wolność człowieka, nie wszyscy przyjmują prawdę Ewangelii,
- obojętność innych na Ewangelię nie może powodować w głoszących osłabienia gorliwości apostołskiej.

Animator przypomina uczestnikom, że na mocy sakramentu chrztu i bierzmowania każdy chrześcijanin jest powołany przez Boga do głoszenia Ewangelii, która jest dobrą nowiną o Królestwie Bożym. Podejmując różne działania dla dobra innych, czy całych społeczności, a nawet czyniąc najprostsze dobro w swoim życiu przyczyniamy się do wzrostu Królestwa Bożego w świecie.

2. Lektura i refleksja nad treścią homilii papieża Franciszka (5 min).

Uczestnicy czytają w skupieniu fragment homilii papieża:

Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni jak gołębie!

„Aby pójść za Jezusem, trzeba mieć trochę odwagi, trzeba zdecydować się na zamianę kanapy na parę butów, które pomogą ci chodzić po drogach, o jakich ci się nigdy nie śniło, ani nawet o jakich nie pomyślałeś, po drogach, które mogą otworzyć nowe horyzonty, nadających się do zarażania radością, tą radością, która rodzi się z miłości Boga, radością, która pozostawia w twoim sercu każdy gest, każdą postawę miłosierdzia.

Pójść na ulice naśladować „szaleństwo” naszego Boga, który uczy nas spotykania Go w głodnym, spragnionym, nagim, chorym, w przyjacielu, który źle skończył, w więźniu, w uchodźcy

i w imigrancie, w człowieku bliskim, który jest samotny. Pójść drogami naszego Boga, który zaprasza nas, abyśmy byli aktorami politycznymi, ludźmi myślącymi, animatorami społecznymi. Pobudza nas do myślenia o gospodarce bardziej solidarnej. We wszystkich środowiskach, w jakich jesteście, miłość Boga zachęca nas do niesienia Dobrej Nowiny, czyniąc ze swojego życia dar dla Niego i dla innych. To znaczy do bycia odważnymi i wolnymi. (...)

Czasy w których żyjemy nie potrzebują młodych kanapowych, ale młodych ludzi w butach, najlepiej w butach wyczynowych. Akceptują na boisku jedynie czołowych graczy, nie ma na nim miejsca dla rezerwowych. Dzisiejszy świat chce od was, byście byli aktywnymi bohaterami historii, bo życie jest piękne zawsze wtedy, kiedy chcemy je przeżywać, zawsze wtedy, gdy chcemy pozostawić ślad. Historia wymaga dziś od nas, byśmy bronili naszej godności i nie pozwalali, aby inni decydowali o naszej przyszłości. My musimy decydować o naszej przyszłości. Wy musicie decydować o waszej przyszłości. Pan, jak w dniu Pięćdziesiątnicy, chce dokonać jednego z największych cudów, jakiego możemy doświadczyć: sprawić, aby twoje ręce, moje ręce, nasze ręce przekształciły się w znaki pojednania, komunii, tworzenia. Pragnie On twoich rąk, by nadal budować dzisiejszy świat. Chce go budować z tobą. A co ty na to? Tak, czy nie? (...)

Powiesz mi: Ojczy, ale mam swoje wielkie ograniczenia, jestem grzesznikiem, co mogę zrobić? Kiedy Pan nas wzywa, nie myśli o tym, kim jesteśmy, kim byliśmy, co zrobiliśmy lub czego nie zrobiliśmy. Wręcz przeciwnie: w chwili, kiedy nas wzywa, patrzy na wszystko, co moglibyśmy zrobić, na całą miłość, jaką jesteśmy w stanie rozsiewać. On zawsze stawia na przyszłość, na jutro. Jezus kieruje cię ku nowym horyzontom. Nie do muzeum. Dlatego, przyjaciele, Jezus dziś ciebie zaprasza, wzywa cię, byś zostawił swój ślad w życiu, ślad, który naznaczyłby historię, który naznaczyłby twoją historię i historię wielu ludzi.” (Papież Franciszek, sobota 30.07.2016, przemówienie podczas czuwania modlitewnego ŚDM 2016 na Campus Misericordiae)

Po zakończeniu lektury każdy szuka i zaznacza w tekście zdania, które są dla niego osobiście ważne (dotykają życia). Animator prosi, by przez około 5 min. przygotować się do dzielenia.

3. Analiza tekstu (3 min).

Animator wskazuje na główne myśli podjęte przez papieża Franciszka w przeczytanej homilii:

- pójście za Jezusem i głoszenie jego Ewangelii wymaga odwagi, ci którzy odważą się odpowiedzieć pozytywnie na Jego wezwanie, będą radosnymi i szczęśliwymi ludźmi;
- budować Królestwo Boże możemy na drodze realizacji różnych powołań, świat dziś potrzebuje Bożych ludzi w różnych obszarach: edukacji, kultury, gospodarki, polityki, itp.;
- człowiek szukający tylko wygodnego życia (kanapa) nie wniesie nic dobrego na ten świat, który bardzo potrzebuje ludzi odważnych i zaangażowanych (wyczynowe buty), do nich należy przyszłość;
- nawet nasze grzechy, słabości i ograniczenia nie mogą być przeszkodą, aby głosić Ewangelię, czynić dobro i budować lepszą przyszłość.

Animator zachęca uczestników do życia pełnego zaangażowanie w różne dobre dzieła, do odwagi oraz przewycięzania lenistwa i ograniczeń.

4. Osobiste dzielenie się uczestników (15-20 min).

Po lekturze i analizie tekstu uczestnicy dzielą się swoimi odkryciami. Animator zaprasza każdego do odczytania i krótkiego komentarza zaznaczonych zdań w odniesieniu do własnego życia.

5. Zachęta animatora i czas na postanowienia (7 min).

Po zakończeniu dzielenia animator zbiera najczęściej powtarzające się lub najsilniejsze duchowo wątki. Następnie zachęca do podjęcia postanowienia dotyczącego osobistego życia uczestników. Daje na to chwilę w ciszy (do 3 min). W zależności od zżycia grupy jej członkowie mogą się podzielić swoimi postanowieniami lub poszukać wspólnej decyzji wzrostu na czas do kolejnego spotkania. Gdy animator widzi trudności może odpowiedzieć, zasugerować co zrobić (np.: stale pogłębiać swoją relację z Panem Jezusem, codziennie spotykać się z Bogiem w Jego słowie, troszczyć się o relacje we wspólnocie – Jezus formował Dwunastu, podejmować różne dzieła apostołskie, nie pozwolić, aby niepowodzenia i własne słabości zgasiły zapał służenia Bogu, itp.).

III. Podsumowanie (15 min):

Animator podsumowuje treści spotkania i zadaje uczestnikom pytania, które otrzymują do przepracowania w domu.

1. Pan Jezus powołuje każdego i każdą z nas do głoszenia Ewangelii.
2. Nasze grzechy, słabości i ograniczenie nie są przeszkodą, która uniemożliwia nam wypełnienie tej misji.
3. Żeby odpowiedzieć na zaproszenie Jezusa, potrzeba odwagi.
4. Chociaż nie wszyscy przyjmują orędzie Ewangelii, możemy już tutaj na ziemi cieszyć się owocami naszej decyzji.

Pytania do osobistej refleksji lub dzielenia się na następnym spotkaniu:

- W jaki sposób mogę dziś odpowiedzieć na wezwania Jezusa? Co dobrego mogę zrobić w mojej rodzinie, szkole, wspólnocie, parafii?
- Czego najbardziej się obawiam? Co gasi mój zapał apostołski?
- W jaki pozytywny sposób moje dobre decyzje mogą kształtować przyszłość moją osobistą i ludzi, z którymi przyjdzie mi żyć.

IV. Zakończenie (10 min):

1. Podziękowanie wszystkim za uczestnictwo w spotkaniu, wspólną modlitwę, za każdą aktywność, itd.
2. Zachęcenie uczestników spotkania do podjęcia postanowienia, np. do podejmowania zadań apostołskich.
3. Modlitwa na zakończenie spotkania np. Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwał Ojcu.